DE 14 STATIES

Het lijdensverhaal van Jezus, de kruisweg, meebeleven is verbonden zijn met Jezus' diepe afhankelijkheid van zijn Vader. Het is een intieme persoonlijke relatie met God.

Kruisweg betekent stilstaan. We staan stil bij het leven van Jezus in relatie tot ons leven.
We leren van Jezus wat overgave betekent.

1. 'De valse beschuldiging'

Jezus wordt ter dood veroordeeld.
Veroordeeld worden maakt ons eenzaam. Er ontstaat verwijdering tussen de veroordeelde en de anderen. De eenheid is weg.

Er is een wig geslagen tussen de veroordeelde Jezus en de rest van de wereld. Het vlak dat de eenheid voorstelt, is in twee geslagen. De delen zijn nog slechts rakelings met elkaar verbonden in deze eerste statie.

Het beeld is hard door het materiaal en de vele hoeken. Het verbeeldt het negatieve voelen en denken dat naar boven komt door de pijn, het lijden en de eenzaamheid.

De openingen in het vlak verbeelden enerzijds de gebrokenheid en zijn anderzijds vensters op de natuur, het licht en het leven rondom.

De eerste statie zet reeds de toon van het verhaal: pijn en lijden tot de dood, maar ook toekomst, verrijzenis, leven rondom.

2. 'Jezus neemt het kruis op'

Wie goed toekijkt, ziet twee kruisen in deze statie. Jezus neemt niet alleen zijn kruis op. Hij draagt ook mijn en jouw kruis met zich mee.

Er is het open kruis en het gesloten kruis: het zichtbare lijden en het onzichtbare lijden dat Jezus op zijn schouders neemt.

Jezus kijkt ons aan in deze statie. Hij leert ons kijken opdat we elkaar zien en helpen bij het dragen van het Kruis.

3. 'De eerste val'

Jezus valt voor de eerste maal. Het opnemen van het kruis is geen krachttoer van Jezus. Kort na het opnemen van het kruis valt Hij.

Het dragen van het zware kruis duwt Jezus naar beneden, naar de aarde.

De grillige horizontale opening in deze statie drukt de zwaarte uit van de zware balk. Het gevecht met de pijn en de last van het dragen spreekt hier uit deze statie.

4. 'Jezus ontmoet zijn moeder'

De ontmoeting met Maria, de bedroefde moeder, drukt verbondenheid uit van Jezus met ons. De dwarsbalk is hier een teken van verbondenheid.

Wij, Jezus' vrienden, sluiten aan bij de moeder vol droefheid.

De duidelijke horizontale middenlijn verbindt de delen rechts en links met elkaar: ze verbindt Jezus met zijn moeder en ons met Jezus.

Deze statie verbindt ons met het mysterie van leven en sterven dat aan de orde is in de ontmoeting van de moeder vol droefheid met haar lijdende zoon.

5. 'Simon helpt Jezus'

Simon die het kruis helpt dragen drukt een tweede concrete verbondenheid uit van Jezus doorheen zijn lijden met ons. De verlossing door het kruis van Jezus steekt in de actie, in het meedoen. In ons mee helpen dragen van de pijn in de wereld draagt Jezus ons.

Simon en Jezus zijn één in deze statie. Ze vormen één geheel, omdat ze elk de vorm in zich dragen die de ander geheel maakt.

Simon betekent 'horen'. Simon geeft gehoor aan Jezus. Luisteren helpt dragen.

6. 'Veronica bewaart het beeld van Jezus'

Veronica droogt het gelaat van Jezus af.
Zij ziet haar Heer zoals Hij is.

'Het ware beeld' laat hier niet alleen pijn, lijden en eenzaamheid zien. De verticale balk domineert het beeld in deze statie. De verticaliteit is hier de hoofdbeweging die de aarde met de hemel verbindt.

Jezus is de levensboom die ons verbindt met God.

7. ‘De tweede val’

Jezus valt voor de tweede maal.
De tweede val van Jezus herhaalt het thema van de eerste val maar nu is niet langer alleen het horizontale sterk aanwezig.

Jezus weet dat geen mens hem kan helpen. Het aardse leven ontglipt Hem.

Tegenover de zwaarte van de balken en de horizontale opening is er de opening naar boven. De opening is uitdrukking van zijn enige hoop: Zijn Vader, Onze God.

8. ‘Wenende vrouwen’

Deze statie’ toont een beeld van angst en wegkruipen. Er is weinig licht in het vlak. De kleine openingen zijn als angstige ogen die het gebeuren van Jezus’ kruisweg gade slaan.

Troost is het tegendeel van angst. Troost is openmaken, bemoedigen, lichtpunt zijn. Het licht steekt boven het zware kruis van Jezus uit. Als licht aan de horizon.

De angst om wat komt en de nieuwe morgen, liggen heel dicht bij elkaar. Jezus verbindt telkens opnieuw deze tegenstelling.

9. ‘De derde val’

Jezus valt voor de derde maal. De overgave is totaal. Jezus legt zijn leven volledig in handen van God.

Het is het zelfde vallen van Jezus en toch is het anders: De verticale opening in het vlak overheerst elke andere richting. De lijnen in het vlak zijn diepe insnijdingen die wonden van pijn en lijden uitdrukken.

Het is een heel dramatisch en complex beeld gebaseerd op dezelfde compositie van de eerste en de tweede val maar nu voel je een grenzeloze dramatiek.

10.‘De ontkleding’

De kleren worden Jezus afgenomen. Welk gewaad rest ons in groot lijden en pijn? Er is alleen de zwaarte van het lijden uitgedrukt in een compositie van volumes.

In de opening tussen de delen is slechts een glimp van aanwezigheid voelbaar. Zelfs de ruimte in deze statie staat als vijandig tegenover de figuur achteraan

11. ‘De kruisiging’

Jezus wordt aan het kruis genageld. Deze statie is als een schreeuw voor de stilte. Wat doen wij elkaar aan! Wat doen wij Hem aan!

In het gesloten midden van deze statie is er bijna niets.
Er is bijna geen ademen meer.
Er is bijna geen denken meer.
Er is bijna geen voelen meer.

Alleen de randen grijpen nog zwak naar het licht.

12. ‘De kruisdood’

Jezus sterft aan het kruis. Het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor. De weg naar het Allerheiligste is nu geopend voor alle mensen.

Jezus riep met luide stem: Vader, in uw handen beveel ik mijn geest. Jezus Christus heeft, door middel van Zijn dood, de barrières tussen God en de mens verwijderd; wij mogen Hem nu zonder schroom en vol vertrouwen benaderen.

Het vlak breekt met een fijne lichtstraal open.
Het midden is subtiel zichtbaar.

13. ‘De kruisafname’

De statie met de kruisafname heeft een verticaliteit naar beneden. De zwaarte van het kruis is er nog.

Onderaan het kruis is een opening voor ontvankelijkheid geschapen. Het lichaam is afgelegd ter opstanding.

14. ‘De graflegging’

Deze statie toont het graf.
Het vlak boven de opening is als de zware steen voor de ingang van het graf. De kleine nis boven het graf is een schuilhoek voor verdriet om Jezus die nu niet meer hier is.
Door onze tranen heen zien we een graf dat leeg is.
Is opstanding nabij?
Staat het ons opgewekt te leven?
Vrij te worden?

Hier begint de nieuwe tijd.